

Načela rješavanja krize, prema mišljenju, Tima Geithnera, Brada Setsera i Stephanie Flanders:

1. Jedina izvjesnost u životu jest da ništa nije izvjesno.
2. Tržišta su dobra, ali nisu rješenje svih problema.
3. Vjerodostojnost i kvaliteta nacionalne politike mogu učiniti više od Sjedinjenih država, članica G-7 ili međunarodnih financijskih institucija.
4. Novac ne može zamijeniti odlučnu politiku, ali ponekad je skuplje osigurati premalo nego previše novca.
5. Zajmoprimci moraju snositi posljedice svojih dugova – a zajmodavci svojih zajmova.
6. Sjedinjene Države moraju biti voljne da ih se definira prema onome čemu se protive, kao i prema onome s čime se slažu.
7. Dolar je prevažan da bi se upotrebljavao kao instrument trgovinske politike.
8. Izbor je dobar sam po sebi.
9. Nikad nemoj obećati nešto što ne možeš ispuniti.
10. Ozbiljna analiza i pomnija pri donošenju odluka ne može se zamjeniti trikovima.

Ovom Rubin dodaje:

11. Interesi Sjedinjenih Država zahtijevaju od nas da blisko surađujemo s drugim zemljama u pitanjima globalnog gospodarstva.
12. Stvarnost je uvijek mnogo složenija od ideja i modela. (2005: 251 i 263)

Robert E. Rubin i Jacob Weisberg: U svijetu neizvjesnosti, I.B.S., Zagreb

Hrvatska kriza kojoj danas svjedočimo započela je 4. listopada 1993. godine fiksiranjem tečaja nacionalne valute i dosljednim provođenog fiksnog a ponekad i aprecirajućeg tečaja. Zaduživanje u inozemstvu i prodaja obiteljskog srebra bili su glavni „izvor pomoći” toj i takvoj politici. Danas imamo dvostruki deficit koji je moguće održati samo dodatnim zaduživanjem i rasprodajom nacionalnog bogatstva koje je preostalo. Promjene koje su nužne zahtijevaju drugu politiku; politiku koja će pokrenuti privrednu aktivnost i tako učiniti svekolike obveze podnošljivijim. To je težak i mukotrpan posao. Ipak, probleme moramo rješavati jer svako odgađanje rješavanja čini ih još teže rješivim. Navedeni principi predstavljaju stimulativan okvir za razmišljanje.